

Gedachten over het zondoffer en het brandoffer

We weten uit Leviticus 4-5 dat het hele zondoffer buiten de legerplaats moest worden verbrand. Niet tot een welriekende reuk, maar om de afschuw van God en Zijn heilige toorn over de zonde en over onze zonden tot uitdrukking te brengen.

Maar in Leviticus 16:25 lezen we dat het vet van het zondoffer toch op het altaar gelegd werd. Dat was dus als enige onderdeel van het zondoffer wél een welriekende reuk voor God. Dit laat ons zien dat het werk van de Heer Jezus niet volledig voorgesteld wordt in het zondoffer. Dit offer stelt namelijk alleen die zijde van Zijn werk voor, waarin de Heer Jezus alles gedaan heeft wat nodig was met het oog op de eisen van Gods gerechtigheid, als het gaat om onze zonde en zonden. Het waren onze zonden die God ontetden en waarmee wij God beroofden van al Zijn heerlijkheid en Zijn heerlijke eigenschappen. Het zondoffer was nodig voor mij, opdat ik geen oordeel meer zou ontvangen.

Maar als wij Gods Woord kennen is het ons zeker duidelijk dat het werk van de Heer Jezus veel meer omvat dan alleen het zondoffer. Als de Heer Jezus alleen het zondoffer geweest was, wat zouden dan de resultaten van Zijn werk geweest zijn voor ons? Een zondaar die tot God kwam met belijdenis van schuld, zou vergeving van zonden ontvangen hebben. Er zou geen oordeel van God meer over hem gekomen zijn. Hij zou hier op aarde hebben kunnen leven zonder angst voor een oordeel over zijn zonden. Hij zou misschien niet hoeven te sterven en dus altijd blijven leven. Maar daarmee was het dan ook afgelopen. Meer was er niet mogelijk - hoewel dit voor een zondaar die zichzelf ziet in het licht van God, al een wonderbare zegen is.

Maar dat was niet genoeg voor de liefde van God en ook niet voor de liefde van de Heer Jezus. Als God geeft, als de Heer Jezus geeft, dan is dat altijd *overvloedig*. Niet alleen maar naar onze behoeften en nog veel minder naar wat *wij* denken dat onze behoeften zijn, maar altijd naar de rijkdom van Zijn genade, van Zijn liefde en van Zijn goedheid.

Dat zien we zelfs in de schepping. Hoeveel eikels geeft een eikenboom in de loop van zijn bestaan? Terwijl één eikel voldoende is om een boom te laten groeien, geeft die boom in de loop van de jaren miljoenen eikels. Zo gaat het overal in de schepping. En zo is het bovenal in wat God, die de zondaar liefheeft, wil geven aan de mens. En toen de Zoon van God, de Mens Christus Jezus, Zijn werk op het kruis volbracht, was dat niet alleen maar dat wat noodzakelijk was *voor onze behoeften*. Nee, alles wat Hij deed was - gezien de heerlijkheid en kostbaarheid van Zijn Persoon - heerlijk en overvloedig. Hij is Degene van Wie God zei: *'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen gevonden heb'*. Dit zei God toen de Heer Jezus 30 jaar was en Zijn dienstwerk begon. Maar Hij zei het ook aan het eind van Zijn leven, op de berg van de verheerlijking. En ik ben er zeker van dat God het nog veel meer gezegd heeft, nadat de Heer het werk op het kruis volbracht had. Het werk van de Heer Jezus was niet ternauwernood voldoende voor wat Hij tot stand wilde brengen. God vond Zijn welbehagen in de manier waarop Hij het werk tot stand bracht en in alles wat Hij daar gedaan heeft.

Ik heb al dingen aangeduid die verder gaan dan het zondoffer; dat zijn aspecten die eigenlijk van het brandoffer spreken, waarover we het nu zullen hebben. Ik heb ze gebruikt om aan te

duiden wat een kracht het bloed van de Heer Jezus heeft. We lezen in Hebreëën 9:14 dat de Heer Jezus *Zichzelf door de eeuwige Geest vlekkeloos aan God heeft opgeofferd*. Dat is meer dan alleen het feit dat Hij onze zonden droeg. Dat is niet alleen maar dat Hij Zich door God naar het kruis liet brengen en toeliet dat God mijn zonden op Hem legde en Hem tot zonde maakte. Het was ook meer dan alleen het feit dat de Heer Jezus gehoorzaam werd tot de dood, ja tot de dood van het kruis; en dat Hij dus toeliet dat God Hem legde in het stof van de dood, zoals we lezen in 1 Petrus 2:24, 2 Korinthe 5:21 en Psalm 22:16.

Nee, hier staat dat Hij Zichzelf vlekkeloos - dus zonder vlek of rimpel - aan God heeft opgeofferd. Het ging van Hem uit en Hij bood Zich vrijwillig aan als het offer. Dat vinden we ook in Johannes 10:17-18, waar de Heer Jezus zegt: *'Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het weer neem. Niemand neemt het van Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af; Ik heb macht het af te leggen en heb macht het weer te nemen'*. De Heer legde het vrijwillig af. Dat is oneindig veel meer dan wat wij in het zondoffer voorgesteld vinden.

In het Evangelie naar Johannes (waar de Heer als het brandoffer wordt voorgesteld) vinden we dat Hij in Zijn sterven aan het kruis veel meer gedaan heeft dan alleen sterven voor onze zonden. Hij zegt daar in Johannes 17:4: *'Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb het werk voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven'*. En in vers 6: *'Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt'*.

En dat werk waarvan Hij hier zegt dat Hij het voleindigd heeft, was niet alleen Zijn sterven op het kruis. Het was dat wat we vinden in Johannes 1:18: *'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem verklaard'*. Geen mens of engel had ooit God gezien. 1 Timotheüs 6:16 zegt dat God een ontoegankelijk licht bewoont, en dat geen mens Hem gezien heeft of zien kan. En toen kwam de Heer Jezus op aarde om God te openbaren.

Hij kwam niet op aarde om de majesteit van God te openbaren, want de majesteit van God en Zijn Goddelijke kracht worden in de schepping gezien en gekend. Die had de mens kunnen kennen. Dat is het eeuwig evangelie waarvan Openbaring 14:7 spreekt, dat vanaf het begin tot het eind door de schepping zelf verkondigd wordt: *'Vreest God en geeft Hem heerlijkheid'*. Immers, Zijn werken worden in de schepping gezien en 'de hemelen vertellen Gods eer en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk' (Psalm 19). En Romeinen 1:20 zegt duidelijk: *'Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid worden uit Zijn werken gekend en doorzien'*. Maar Johannes 1:18 zegt: *'De eniggeboren Zoon die in de schoot van de Vader is'*, dat is dus in het binnenste van de Vader, *'die heeft Hem verklaard'*. De Zoon is de eniggeboren Zoon, die God dus niet alleen kent als God, maar ook als de Vader, die Zijn Zoon liefheeft met al de liefde van een God die Liefde is. Hij die in het hart van de Vader leefde heeft Hem verklaard; Hij heeft Hem dus geopenbaard hier op aarde, zoals God in Zichzelf is, in Zijn natuur.

Gods natuur is Liefde en Zijn wezen is Licht. De Heer Jezus heeft dat getoond in Zijn leven op aarde. Hij zegt dat de woorden die Hij sprak, de woorden waren die de Vader Hem gegeven had. De daden die Hij deed waren de werken die de Vader Hem gaf te doen. Hij kon zeggen: *'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien'* (Johannes 14:9). Hij heeft dat bovenal gedaan op het kruis van Golgotha, waar de volmaakte liefde van God en het volmaakte licht van God het duidelijkst werden gezien.

In Genesis 3 zien we dat Adam en Eva luisterden naar de slang. Zij beledigden niet alleen de majesteit van God, doordat ze het gebod van God overtraden, maar bovenal onteerden zij God doordat zij de leugen van satan geloofden, die zei dat God een leugenaar was en suggereerde dat Hij onrechtvaardig was, hen niet liefhad en hen klein wilde houden. Dat de slang loog heeft de Heer Jezus op het kruis geopenbaard. Dit heerlijke feit op zichzelf is een deel van het brandoffer, dat toch ook met het zondoffer in verbinding staat. Hierdoor kan God onze zonden vergeven. De wijze waarop de Heer Jezus dat gedaan heeft, het ogenblik waarop en het uitgangspunt waarom Hij naar het kruis ging, maakten het zo buitengewoon kostbaar voor het hart van God. Dat is wat ons voorgesteld wordt in het brandoffer.

Het brandoffer is een specifiek deel of aspect van het werk van de Heer Jezus. *Het is dat wat Hij méér gedaan heeft dan strikt noodzakelijk was om het vraagstuk van de zonde op te lossen en het is de wijze waarop Hij het werk deed.* In Leviticus 6 vinden we in het schuldoffer niet alleen goedge maakt wat wij geroofd hadden van God, zoals Psalm 69:5 zegt: *'Wat Ik niet geroofd heb, moet Ik toch teruggeven'*. Maar de Heer gaf twintig procent meer, zoals bij het schuldoffer verplicht was. Hij heeft het grote voorbeeld gegeven. Hij is zelfs niet gestopt bij dat vijfde deel extra. Hij heeft oneindig veel meer terug betaald. God heeft door de Mens Christus Jezus oneindig veel meer terug ontvangen dan wat Adam en al die miljoenen mensen na Adam van Hem geroofd hebben.

God is, met eerbied gesproken, een schuldenaar aan de mens. Niet aan de enkele personen, maar aan de mensheid als geheel, doordat *de Mens* Christus Jezus dit werk volbracht heeft. De Heer Jezus kwam op aarde en Hij zei: *'Ik kom o God, om Uw wil te doen'* (Hebreeën 10:7; Psalm 40:7-9). God bereidde Hem een lichaam, maar Hij zei Zelf: *'Ik kom o God, om Uw wil te doen'*. In Johannes 3:14 zegt Hij: *'De Zoon des mensen moet verhoogd worden'*. Het was Zijn eigen vrije wil de Zoon des mensen te worden. Maar toen Hij het was, moest Hij sterven, want dat was de taak van de Zoon des mensen.

Hij is Zijn weg over deze aarde gegaan en Hij was inderdaad volmaakt gehoorzaam. Alles wat wij in Gods Woord vinden wat God vraagt of eist van de mens, werd door Hem vervuld. Hij volbracht de wet waarvan Gods Woord zegt, dat als een mens die volbrengen zou, hij nooit zou sterven. In zo'n geval was er geen sprake van Gods oordeel, want die wet gaf aan waarmee Gods gerechtigheid bevredigd zou zijn bij een mens op aarde.

Maar let op: de Heer Jezus deed veel meer. Hij deed niet alleen wat de wet zei, maar *alles* wat Hij deed was tot eer van God. Hij deed niet één daad, waarvan Hij niet God gevraagd had of Hij het doen zou. En Hij deed alles wat God Hem opdroeg om te doen. Hij sprak niet één woord of het was een woord waarin God verheerlijkt werd. Elke gedachte van Hem was een gedachte van gehoorzaamheid en een verheerlijking van God Zelf. *'Ik wist dat U Mij altijd hoort'*, kon Hij zeggen (Johannes 11:42). *'... Want Ik doe altijd wat Hem welbehaaglijk is'* (Joh. 8:29). We weten dat de stem van God na 33 jaar uit de hemel klonk: *'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen gevonden heb'* (Matth. 17:5).

Deze Mens ging naar Jeruzalem, omdat God Hem zei dat Hij naar Jeruzalem moest gaan omdat Zijn uur gekomen was. Hij liet Zich daar gevangen nemen door de mensen, omdat God wilde dat Hij zich gevangen liet nemen. Hij liet Zich slaan door mensen, door kleine, nietige schepselen, omdat het Gods wil was. Hij liet toe dat de mens al zijn boosheid

openbaarde onder de leiding van satan.

De Joden erkenden niet dat ze satan dienden, maar zeiden dat ze trouwe dienaren van God waren. Hij liet toe dat ze zich ten volle openbaarden. Zij namen Hem gevangen Die tegelijkertijd de Schepper van hemel en aarde was, de almachtige God van de hemel; ze sloegen, bespuwden, bespotten en hoonden Hem op de ergst mogelijke manier. Zij brachten Hem naar het kruis en daar vermoordden ze Hem, wat hun eigen verantwoordelijkheid betreft.

God liet alles toe om openbaar te maken wat de toestand van de wereld was, zodat er geen enkele verontschuldiging kon zijn. De mens toonde volledig wie hij was. God liet toe dat de hele wereld zich verenigde tegen Hem, onder aanvoering van satan en zijn demonen. De godsdienstige macht op deze aarde was het Sanhedrin met de hogepriester aan het hoofd. De politieke macht van deze aarde was Pontius Pilatus met de macht van Rome. En ook de door Grieken gedomineerde macht van de wetenschap en de cultuur - alles kwam samen onder de aanvoering van alle machten der duisternis. Zelfs de materiële wereld was in hun hand: het hout en het ijzer dat Hij geschapen had en dat Hij op dat ogenblik de kracht geven moest. Hij was ook op dat moment de Drager en Onderhouder van alle dingen, zoals Hebreëen 1:3 zegt.

Alles verenigde zich tegen Hem. De hele schepping kruisigde Hem. Het gruwelijkste wat een mens kan doen, wat normaal zelfs de grootste boosdoener niet doet, iemand in zijn doodsstrijd bespotten, dat deden ze bij Hem. Ze zeiden: *'Houdt op, laten wij zien of Elia komt om Hem te verlossen'* (Matth. 27:49). Ze verhoogden Hem aan het kruis en zeiden als het ware: *'Ga terug vanwaar U gekomen bent, we willen U niet op deze aarde'*. Ze wilden niet dat deze Jezus hun Koning zou zijn. Dat uitten ze tegen hun Schepper.

En op dat ogenblik, toen de hele schepping zich verenigde tegen Hem en Hem verwierp uit de schepping, toen sloot de hemel zich boven Hem en God verborg Zijn aangezicht voor Hem. Daarom moest Hij roepen: *'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'* (Matth. 27:46). En in Psalm 22:16 moest Hij zeggen: *'U legt Mij in het stof van de dood'*. Daar werd waarheid wat God Zelf had gezegd in Zacharia 13:7: *'Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man die Mijn Metgezel is. Sla die Herder'*.

De Heer Jezus hing daar als een eenling, door de hele schepping verworpen van deze aarde, niet toegelaten in de hemel; ik zou kunnen zeggen: in een niemandsland. Toen legde God mijn zonden op Hem en de zonden van allen die in Hem zouden geloven. Hij oordeelde die zonden daar. God maakte Hem Die de zonde niet kende, tot zonde en sloeg Hem. Hij oordeelde de zonde in het vlees. Romeinen 8:3 zegt het ons uitdrukkelijk.

Denk je eens in wat dat voor Hem was in die omstandigheden. Voor Hem Die met een hart vol liefde op deze aarde gekomen was. Voor Hem Die, zoals we in een lied zingen, door deze wereld ging, *'heil verspreidend, God gewijd'*. Hij zegt in Psalm 102: *'Ik ben gebed'*. Hij moest zeggen: *'Voor Mijn liefde vergelden zij Mij haat'* (Psalm 109:5). Zij waren schepselen die Hij liefhad en die Hij geschapen had voor Zichzelf opdat zij Hem lief zouden hebben (Deut. 6:5); denkt u dat het de Heer niet gegriefd heeft tot in het diepst van Zijn ziel, dat juist die schepselen Hem zo behandelden? Wat moet het voor Hem geweest zijn toen Hij, de Heilige, al die miljarden zonden, onze vuile zonden, op Zich moest nemen!

God legde ze op Hem en Hij moest het oordeel ondergaan. Niet maar alsof het aan de buitenkant was. Hij heeft onze zonden in Zijn lichaam gedragen (1 Petr. 2:24). In Psalm 40:13 klaagt Hij: *'Mijn ongerechtigheden hebben Mij aangegrepen, zij zijn talrijker dan de haren van Mijn hoofd'*. Dat waren onze zonden, die Hij tot *de Zijne* maakte! Hij werd daar tot zonde gemaakt alsof Hij de bron was waaruit al onze vuile daden voortgekomen waren. Wat moet dat voor Hem geweest zijn!

Horen we het niet uit Zijn stem als Hij klaagt in Psalm 40 en 69, dat Hij gezonken is in grondeloze modder waar men niet kan staan? Voelen we daar niet aan wat het voor Hem was, als Hij tot God klaagt: *'Al Uw baren en golven zijn over Mij heengegaan'*; als Hij roept: *'Waarom hebt U Mij verlaten? ... Ik ben een worm en geen man'*.

In Psalm 22 voelen we wat het voor Hem betekende wat de mensen met Hem deden, als Hij zegt: *'Sterke stieren van Basan hebben Mij omringd'*. Dat is beeldende taal voor mensen zonder gevoel. Voor hen riep Hij op dat ogenblik tevergeefs tot God. God gaf geen antwoord. Hij alleen moest het oordeel voor miljoenen mensen ondergaan. Hij Die de zonde niet kende, droeg het volle oordeel van een heilige God, Die de zonde niet spaart. Toen Hij daar alleen in de schepping hing, zei Hij, hoewel Hij riep: *'Waarom hebt U Mij verlaten?'*, meteen daarna: *'Maar U bent heilig, wonend onder de lofzangen van Israël'*. Op dat ogenblik, toen alles zo verschrikkelijk voor Hem was; toen Hij in omstandigheden was waarin nooit een mens geweest is en ook nooit komen zal; waarin nooit een engel geweest is of zijn zal, op dat ogenblik heeft Hij God geopenbaard in alles wat God is.

Hij verheerlijkte God in Zijn werken, doordat Hij vrijwillig die plaats innam om de zonde af te schaffen (Hebreeën 9:26). Zo openbaarde Hij wie God was. Hij liet zien dat het Woord van God waarheid was, dat het loon van de zonde de dood is, want Hij stierf toen Hij onze zonden in Zijn lichaam droeg. Hij liet zien dat God de Rechtvaardige is, want zelfs Hij, Gods Zoon, moest sterven. Het oordeel van God was niet milder toen Zijn Zoon het droeg dan dat het zou zijn geweest als ik het zelf had moeten dragen. De Heer Jezus liet zien hoe heilig God was. Hij moest roepen: *'Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'* God antwoordde niet en verborg Zijn aangezicht voor Hem.

Hoe heeft Hij bovenal getoond dat God Liefde is. Een God die Zijn eniggeboren Zoon geeft, ja, Hem zelfs in oordeel slaat in de plaats van zondige, verloren mensen, vijanden van God – zou dat een God zijn Die geen liefde kent?!

Hier vinden we het bewijs van de volmaakte liefde van God. De Heer Jezus heeft dat geopenbaard zoals het nooit geopenbaard was en zelfs ook nooit geopenbaard had kunnen worden, als de zonde niet gekomen was. Kunnen we begrijpen wat het voor God was, dat de Heer Jezus daar oneindig veel meer gedaan heeft dan alleen het oordeel over onze zonden te dragen en voor ons tot zonde gemaakt te worden? Als ik zeg *alleen*, bedoel ik zeker niet dat het een kleinigheid geweest is, maar in vergelijking met *alles* wat de Heer Jezus op het kruis deed, kan ik zeggen *'alleen dat gedaan'*. Hij heeft God verheerlijkt boven alles en de resultaten ervan zien we voor ons.